

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia XVII. Pulchritudo Magdalенаe interna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

ELEGIA XVII.

*Pulchritudo MAGDALENÆ
interna.*

HACTENVS horrificis torquata Medusa
colubris

Magdala, nunc ibis digna virago Deo:
Si modò, quæ nunc est, poliat noua curam;
Quæ que fuit, liquidis deleat vnda genis.

Pristina si stat forma, cades obnoxia leto;
Sin cadat, apra sacro stabis imago toro.

Nunc igitur CHRISTI vultu duc æmula vultū.
En speculum; impexashic tibi come comas.

Quàm citò formoso vitrum rapit omnia vultu,
Quàm citò fulua nitens imbibit astra lacus:

Tam facili cunctas Amor induit ore figuras;
Pulchrior ille lacu, purior ille vitro:

Et tu lenta sedes incultis hispida cirris,
Hic vbi formoso lux tua fonte natat?

Castior ô siluam per læuia colla fluentem
Castiga, & gracili stamine stringe comas.

Non benè, crede mihi, nudâ quis fronte pudorem
Ponit, vbi cœnæ sit Deus ipse caput.

Dum vixti, vixti benè culta virente smaragdo,
Et stetit aurato frons redimita peplo.

Tu nunc illa Charis, tam comis amica leporum,
Vis posito mundo rustica nympa mori?

O vbi frons, & frontis honos? hæc vltima formæ
Gratia, vt incompto forma cadat capite?

Vt quid inornatis passisque inhonora capillis
Vtbanum violas in tua probra torum?

An

An pudor attritus ferræa de fronte pudorem
 Auger adhuc, nec te depuduisse pudet?
 Quid tibi cū squallore, comaq; vagante seueras
 Per lacrymas? isthæc symbola digna Deo?
 Sic tamen inuitas, vt ades non compta, Tonantē:
 Et tenui plorans murmure, dicis, Amo.
 Sit satis hoc: valeant teretes cum pectine vittæ,
 Et crinalis acus, velaque tincta Tyro:
 Nil tibi cum mundo, diues cui mundus I E S V S,
 Quo minùs ornaris, te magis ornat Amor.
 Stat donis mens pulchra suis, proprioque paratu:
 Ipsa sibi virtus præmia perfoliit.
 Nunc tibi torquatae facies micat æqua columbæ,
 Aurea cui cunctas gratia donat opes.
 Hic pudor, hic casto sedet alba modestia vultu,
 Hic & flexanimo suada stat ore Charis;
 Hic color ingenuus, parca hinc bona vincula
 linguæ,
 Adde verecundis nupta coralla labris.
 Lex hic iuris amans, vis hic adamantina Diuūm:
 Hic modus, hic fati prouida cura sedet.
 Et quæ nō radiat virtutum hic gemma, vel aurū?
 Magdala tu quanta es, tota monile nites.
 Dum C H R I S T I ad radios, tua lumina vertis
 ad imbres.
 Ex illo quantus Magdalin afflat honos?
 Quam pulchris formosa genis obcludit imago,
 Quas minio pingit purpura casta suo!
 Quam benè compta nites rosei Regina pudoris,
 Hic vbi non comptis silua stat hirta comis!
 O felix speculum! quæ sic ornare, nec ornas!
 Hoc tu plus cordis, quo minùs oris habes.

E L E.